

Rozczarowanie po głosowaniu w PE

Głosowanie w Parlamencie Europejskim nad zmianami w dyrektywach biopaliwowych UE należy uznać za rozczarowujące i niepomysłne dla wspólnotowego sektora biopaliwowego i związanego z nim rolnictwa. Rezultat tego głosowania jest bez wątpienia poruszający poziomem nieodpowiedzialności i niefrasobliwości.

Niestety, rzeczowe argumenty uczestników łańcucha biopaliwowego podnoszone podczas dyskusji poprzedzającej głosowanie nie znalazły uznania u wielu członków PE, którzy opowiedzieli się za ustaleniem wskaźnika udziału biopaliw w paliwach transportowych I generacji na wybitnie niekorzystnym dla sektora poziomie 6 %.

W istocie poziom ten oznacza cofnięcie się sektora o 10 lat, ponieważ w Dyrektywie 2003/30/WE z dnia 8 maja 2003 r. ustalony on był na poziomie 5,75%.

Należy stwierdzić, że przy bardzo niepewnych zakładanych efektach ekologicznych, ustanowienie tego wskaźnika na tak drastycznie niskim poziomie może spowodować realne zagrożenia dla unijnego sektora biopaliwowego i całej gospodarki w postaci:

zagrożenia rentowności jednego z niewielu sektorów produkcji przemysłowej, które

wspierają tworzenie miejsc pracy w Europie, w szczególności na terenach rolnych, co jest istotne w warunkach istniejącej na nich wysokiej stopy bezrobocia,

istotnego obniżenia konkurencyjności unijnego sektora biopaliwowego w stosunku do krajów pozaeuropejskich, stwarzając jednocześnie duże zagrożenie dla idei niezależności energetycznej UE,

destabilizacji płynnej transformacji w kierunku zaawansowanych paliw nowych generacji, w ramach której obecni inwestorzy powinni być kluczowymi graczami w procesie ich rozwoju.

Na podkreślenie istotności wyżej wspomnianych zagrożeń należy zaznaczyć, że w Polsce w przemysłowej części łańcucha biopaliwowego zatrudnionych jest kilkanaście tysięcy osób. Ponadto, uprawą rzepaku zajmuje się około 100 tysięcy rolników, których dochody uzyskiwane dotychczas z tytułu zwiększonej na cele paliwowe produkcji rzepaku ulegną obniżeniu. A ile z nich będzie musiało stracić pracę?

Dodatkowo w sytuacji istniejącego deficytu białka paszowego istotnie zostanie zakłócony unijny i krajowy bilans paszowy ze względu na ograniczenie produkcji śruty rzepakowej.

Lech Kempczyński

W numerze

- Rozczarowanie po głosowaniu w PE
.....str.1
- Copa-Cogeca krytykuje wyniki głosowania
.....str.2
- W Brukseli nt monitoringu dioksyn
.....str.2
- Spotkanie Koalicji Na Rzecz Biopaliw
.....str.3
- Energetyczna „Zielona księga”
.....str.4
- Wzrost podaży soi
.....str.4
- Notowania
.....str.5

Sięgnij do korzeni przezimowania

Sprawdź stan rzepaku po zastosowaniu Toprex na swoim polu

do każdego 20 l Toprex

saperka gratis

więcej informacji na www.syngenta.pl

PROMOCJA

Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju

ul. Grzybowska 2 lok. 49
00-131 Warszawa
tel. : 223130788
fax: 224363966
e-mail: biuro@pspo.com.pl
www.pspo.com.pl

Oil Express

Redakcja: Agnieszka Słodowa
Zdjęcia: własne,
www.freefoto.com

Copa-Cogeca krytykuje wyniki głosowania

Copa-Cogeca także krytykuje wyniki głosowania w PE za narzuceniem ograniczenia do 6% stosowania biopaliw pochodzących z upraw żywnościowych.

Copa-Cogeca ostrzegła, że takie posunięcie nie uwzględnia realiów produkcji biopaliw oraz stanowi zagrożenie dla przyszłości unijnego przemysłu biopaliw, stabilności rynku, zielonego wzrostu i dostaw pasz.

Pekka Pesonen, Sekretarz Generalny Copa-Cogeca, stwierdził: *W rolnictwie i przemyśle dokonano olbrzymich inwestycji na rzecz sektora biopaliw po tym, jak w 2006 r. instytucje europejskie porozumiały się co do tego, że do 2020 r. 10% paliw wykorzystywanych w transporcie ma pochodzić z odnawialnych źródeł energii. Zmiana polityki o 180 stopni w celu dalszego ograniczenia - do 6%, jest absolutnie nie do przyjęcia. Takie posunięcie zagrazi unijnym celom w kontekście energii i zmiany klimatu,*

dostawom pasz i 200 tys. miejsc pracy, szczególnie na obszarach wiejskich.

Następnie dodał: *Produkty uboczne produkcji biopaliw konwencjonalnych, chociażby takie jak śruta rzepakowa, odgrywają istotną rolę na rynku białek paszowych oraz w unijnym łańcuchu dostaw żywności, gdzie UE rejestruje coraz poważniejsze niedobory. Produkcja biopaliw konwencjonalnych jest skutecznym sposobem przywrócenia równowagi w sytuacji deficytu białek roślinnych w UE, podwyższenia stabilności rynków towarowych oraz cen dla konsumentów i rolników oraz pełnego wykorzystania zdolności produkcyjnej UE na rzecz stymulowania zielonego wzrostu na obszarach wiejskich.*

Niedawno opublikowane badanie dowodzi ponadto, że produkcja biopaliw w UE nie zagraża dostawom żywności i nie powoduje wzrostu cen żywności na świecie.

Pekka Pesonen podsumował: *Dlatego też udział biopaliw pochodzących z upraw żywnościowych musi wzrosnąć przynajmniej do 8%, a ponadto wszelkie odpady i pozostałości powinny wejść w zakres celu dotyczącego biopaliw zaawansowanych.*

Co więcej, Copa-Cogeca odrzuca wprowadzenie czynników ILUC z powodu braku rozsądnych dowodów naukowych. Wykorzystany model nie jest przejrzysty i nie nadaje się do precyzyjnego oszacowania zakresu zmiany użytkowania gruntów i wynikających z niej emisji gazów cieplarnianych, ze względu na uchybienia w weryfikacji danych oraz poważne problemy metodologiczne. Należy też odrzucić wielokrotne naliczanie, jako że wprowadza ono obywateli w błąd co do rzeczywistego poziomu zasobów odnawialnych.

PSPO na podst. portal spozywczy.pl za Copa-Cogeca

W Brukseli nt monitoringu dioksyn

18 września br. odbędzie się w Brukseli spotkanie organizowane specjalnie dla członków Sekcji 'Żywność Zwierząt' Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt (SCoFCAH) na temat zharmonizowanej implementacji Rozporządzenia 225/2012 w sprawie monitoringu poziomu dioksyn, ze szczególnym uwzględnieniem śrut i wyłtoków roślin oleistych.

Obecna interpretacja przepisów tego Rozporządzenia zwłaszcza w zakresie monitoringu dodawanych do śrut mydeł (soap stock) pochodzących z zintegrowanych systemów przerobu i rafinacji zakładów tłuszczowych budzi wiele wątpliwości.

Wieloletnie badania wskazują na brak ryzyka koncentracji dioksyn w tym produ-

kcie, a zatem wymóg kontroli 100% partii naraża przemysł tłuszczowy na ponoszenie znacznych, nieuzasadnionych kosztów.

Powyższą kwestię porusza również przygotowany w ramach Europejskiej Platformy Składników Paszowych (EFIP) 'Przewodnik bezpiecznej produkcji materiałów paszowych', który de facto został przyjęty przez Komisję Europejską w 2010 r.

Dlatego też organizatorzy – trzy europejskie organizacje COCERAL, FEDIOL i FEFAC, w celu ponownego uzasadnienia swego wniosku o zmianę regulacji, zaprezentują na spotkaniu uaktualnioną analizę ryzyka z uwzględnieniem najnowszych danych dla śrut roślin oleistych.

Ponadto, na spotkaniu odbędzie się dyskusja nt wytycznych zawartych w „Guidance for a harmonised implementation of Regulation (EC) N°225/2012”, dokumencie nad którym trwają jeszcze prace członków Komitetu.

Ma on na celu zapewnienie jednoznacznej interpretacji przepisów Rozporządzenia 225/2012 we wszystkich krajach członkowskich. Choć nie będzie to dokument obowiązujący prawnie, to jednak praktyka wskazuje, że inspekcje krajowe będą brały pod uwagę jego zapisy.

Agnieszka Słodowa

Spotkanie Koalicji Na Rzecz Biopaliw

3 września w Warszawie miało miejsce kolejne posiedzenie Koalicji Na Rzecz Biopaliw. Jednym z najważniejszych tematów spotkania był postęp prac na forum organów administracji wspólnotowej w zakresie zmian w polityce biopaliwowej Unii Europejskiej. Wsparta kolejnymi organizacjami, które zgłosiły chęć przyłączenia, Koalicja ponownie podjęła działania ukierunkowane na ograniczenie negatywnych skutków wynikających z propozycji Komisji Europejskiej i wyraziła swój stanowczy sprzeciw wobec odgórnego określania limitu dla biopaliw wytwarzanych z surowców rolnych w realizacji celu na 2020 rok w postaci 10% udziału energii odnawialnej w paliwach transportowych.

Organizacje tworzące Koalicję Na Rzecz Biopaliw zgodnie stwierdziły, że ograniczenie dla biopaliw z surowców rolnych na poziomie zaproponowanym we wniosku legislacyjnym KE będzie skutkowało niezwykle negatywnymi konsekwencjami związanymi zarówno ze spadkiem opłacalności produkcji zbóż i roślin oleistych jak i zniweczy dotychczasowy proces zmniejszania uniezależnienia krajów UE od importu pasz, w którym dominującą rolę odgrywa śruta soi genetycznie modyfikowanej.

Aspekt produkcji wysokobiałkowych pasz towarzyszącej procesowi wytwarzania biopaliw w Polsce i Europie jest często pomijany w dyskusji na temat przyszłości tego sektora, a to przecież dzięki biopaliwom było możliwe zwiększenie produkcji rzepaku i śruty – stwierdził Juliusz Młodecki, Wiceprezes KZPRiRB.

Koalicja wyraża przekonanie, iż sektor biopaliw nie stanowi konkurencji dla produkcji żywności i nie odpowiada za wzrost jej cen, co potwierdzają ostatnie raporty Banku Światowego, zgodnie z którymi istnieje silna korelacja pomiędzy notowaniami ropy naftowej a indeksem cen żywności.

W tym kontekście Koalicja Na Rzecz Biopaliw wyraża przekonanie, że ograniczenie wykorzystania surowców rolnych w produkcji biopaliw w ostatecznych rozwiązaniach legislacyjnych na poziomie UE nie może być niższe niż 7,5%.

Do udziału w posiedzeniu zaproszony został także prof. Antoni Faber z Instytutu Upraw Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach, który od wielu lat w swojej pracy naukowej bada emisje gazów cieplarnianych z upraw rolnych i możliwości ich praktycznego ograniczania.

Ponadto, Koalicjanci jednogłośnie niezwykle krytycznie odnieśli się do ostatnich zmian wprowadzonych na posiedzeniu Komitetu Stałego Rady Ministrów w projekcie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, które zakładają wydłużenie okresu przejściowego jednoczesnej sprzedaży benzyn E5 i E10 aż do 2020 roku.

Wydłużenie okresu przejściowego konieczności zapewnienia przez stacje paliw podaży benzyny E5 do 2020 roku to zaprzeczenie sensu jakichkolwiek konsultacji społecznych z zainteresowanymi stronami, pierwotnie bowiem zakładano długość tego okresu do końca 2016 roku, co już było wynikiem szeroko rozumianego konsensusu – powiedział Jarosław Michałowski, Członek Zarządu KIB.

Okres przejściowy dla E10 do 2020 r. to praktyczna marginalizacja znaczenia rynkowego tego paliwa, co wprost będzie miało przełożenie nie tylko na sytuację popytową na rynku bioetanolu, ale stanowi również krok wstecz jeśli chodzi o racjonalizację ekonomiczną realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego przez koncerny paliwowe – podsumował Zygmunt Gzyra, Prezes KIB.

Równie negatywnie Koalicja Na Rzecz Biopaliw odniosła się do decyzji Ministerstwa Finansów w zakresie przeznaczenia

Koalicja Na Rzecz Biopaliw

czania dotacji celowej przeznaczonej pierwotnie na działania wspierające rozwój transportu ekologicznego wynikające z przyjętego w kwietniu br. rozporządzenia Rady Ministrów w tej sprawie w związku z koniecznością „łatania” źle zaplanowanego budżetu krajowego na 2013 r.

Oprócz PSPO, KIB oraz KZPRiRB w spotkaniu uczestniczyli także przedstawiciele organizacji aspirujących do członkostwa w Koalicji – Prezesi Związku Gorzelnicy Polski oraz Krajowej Rady Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw. Obie organizacje podtrzymały w trakcie dyskusji chęć formalnego przystąpienia do Koalicji w celu podejmowania wspólnych działań i inicjatyw w imieniu i na rzecz sektora biopaliw w Polsce.

Zintegrowanie takich podmiotów jak Związek Gorzelnicy Polskich i Krajowa Rada Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw w ramach wspólnej platformy działania organizacji żywo zainteresowanych dalszym rozwojem krajowego sektora biopaliw jest naturalnym krokiem w kierunku dopełnienia reprezentacji całego łańcucha wytwórczego na forum Koalicji. Jest realna perspektywa również na powiększenie tego grona o organizacje rolnicze reprezentujące sektor zbożowy, wówczas będziemy mogli mówić o pełnej reprezentatywności Koalicji Na Rzecz Biopaliw, chociaż i obecnie możemy liczyć na zrozumienie naszych postulatów i celów w tym środowisku. W pełni potwierdzają to nasze wcześniejsze wspólne inicjatywy podejmowane m.in. z Krajową Federacją Producentów Zboż czy Krajową Radą Izby Rolniczych. Wszyscy gramy przecież do jednej bramki – podsumował Adam Stępień, Dyrektor Generalny Krajowej Izby Biopaliw.

Koalicja Na Rzecz Biopaliw

Energetyczna „Zielona księga”

Pod koniec marca br. Komisja Europejska opublikowała i poddała pod publiczną debatę zieloną księgę „Ramy polityki w zakresie klimatu i energii do roku 2030”.

Zielona Księga (Green paper) – w terminologii Unii Europejskiej to dokument prezentujący stan obecny jakiegoś zagadnienia, służący procedurze konsultacyjnej pomiędzy instytucjami UE, a także z państwami członkowskimi i obywatelami UE. Zielona księga jest raportem zbierającym informacje na określony temat.

Celem omawianej księgi jest przeprowadzenie konsultacji dla uzyskania materiału dowodowego i poznania poglądów, które przyczynią się do stworzenia ram prawnych w zakresie polityki energetycznej Wspólnoty do roku 2030.

Uzgodnienie ram w zakresie tej polityki na okres 2020-2030 jest ważne z powodu długich cykli inwestycyjnych oznaczających, że infrastruktura finansowana w najbliższej przyszłości będzie działać jeszcze w kolejnych latach po roku 2030, a inwestorom niezbędna jest pewność i minimalne ryzyko regulacyjne.

Ponadto, określenie celów na 2030 r. przyczyni się do poczynienia postępów na drodze do konkurencyjnej gospodarki i bezpiecznego systemu energetycznego poprzez stworzenie większego zapotrzebowania na wydajne technologie niskoemisyjne i stymulowanie działalności badawczej, rozwojowej i innowacyjnej, co może stworzyć nowe możliwości dla wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

Bardzo ważne jest, aby ramy na okres do 2030 r. musiały się opierać na wnioskach wyciągniętych z obecnych ram: co działa, co nie działa; co można ulepszyć.

Zdaniem Komisji ramy w zakresie polityki energetycznej Unii powinny uwzględniać długoterminowe perspektywy przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r. w tym celu należy:

1. osiągnąć redukcję emisji gazów cieplarnianych o 80-95 % do 2050 r., zgodnie z uzgodnionym na szczeblu międzynarodowym celem utrzymania ocieplenia atmosferycznego na poziomie poniżej 2°C, emisja gazów cieplarnianych w UE musiałyby zostać zmniejszone do 2030 r. o 40 %;

2. uzyskać większy udział energii odnawialnej, poprawić efektywność energetyczną przez lepszą i bardziej inteligentną infrastrukturę energetyczną, co przyczyni się do przekształcenia systemu energetycznego UE w sposób przynoszący same korzyści,

3. opracować scenariusze polityczne nakreślone w planie działania w dziedzinie energii na rok 2050 r. wskazujące na udział odnawialnych źródeł energii na poziomie ok. 30 % w 2030 r.,

4. znacznie zwiększyć nakłady inwestycyjne na rzecz modernizacji systemu energetycznego, niezależnie od tego, czy obejmie ona dekarbonizację, które będą miały wpływ na ceny energii w okresie do roku 2030.

Omawiając problematykę związaną ze strategią energetyczną UE należy przypomnieć, że dla obecnych ram polityki w tym zakresie bardzo ważne są cele zmierzające między innymi do osiągnięcia w roku 2020 poziomu 10 % udziału energii ze źródeł odnawialnych w paliwach transportowych oraz redukcji emisji gazów cieplarnianych o 20 % w stosunku do poziomu emisji z 1990 r.

Lech Kempczyński

Wzrost podaży soi

W sezonie 2013/14 globalne prognozy produkcji soi przewidują 6% wzrost produkcji do 282,5 mln t tj. 16,1 mln t więcej niż sezon wcześniej.

Prognozy jesiennych zbiorów w Stanach Zjednoczonych mówią o 89,5 mln t (wg USDA 99,6 mln t). W Indiach możliwe są rekordowe zbiory na poziomie 12,7 mln t (+16%) głównie dzięki wzrostowi arealu. W Chinach zbiory wyniosą ok. 12 mln t. Ponadto, w Rosji (1,9 mln t) i na Ukrainie (2,6 mln t) oczekiwany jest także wzrost zbiorów soi łącznie o około 0,4 mln t do 4,5 mln t.

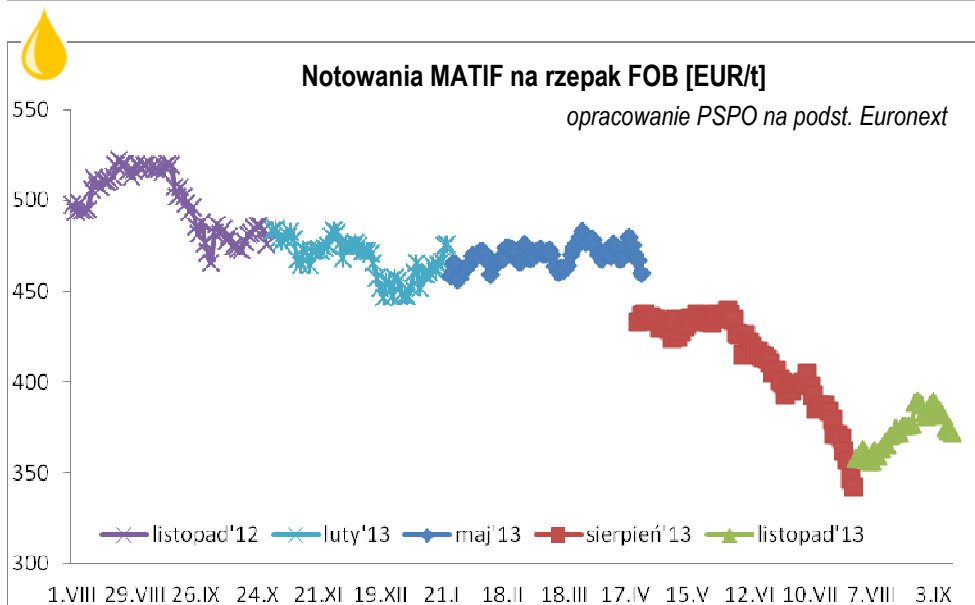
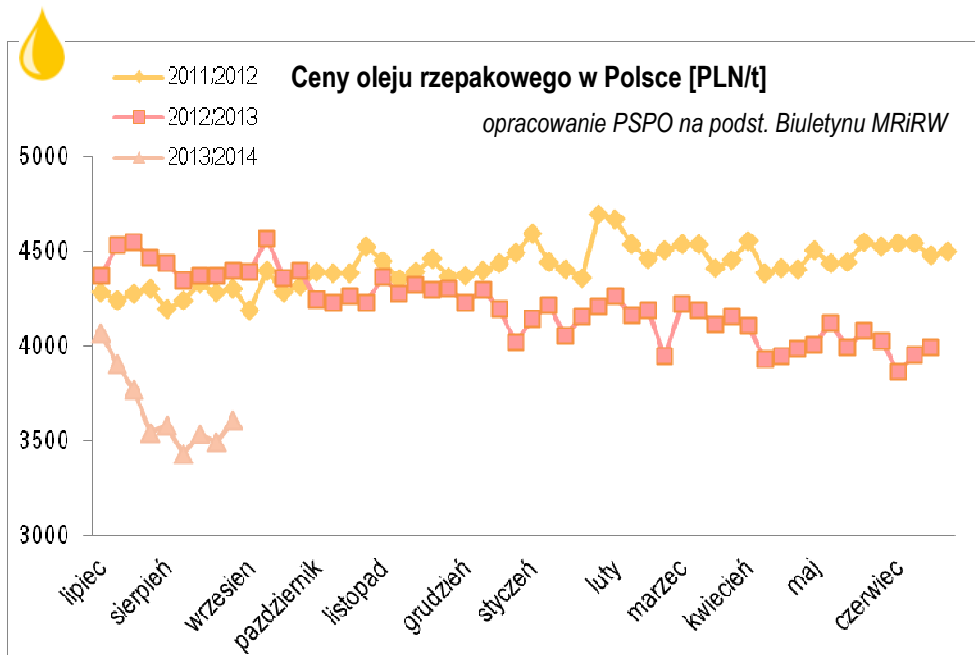
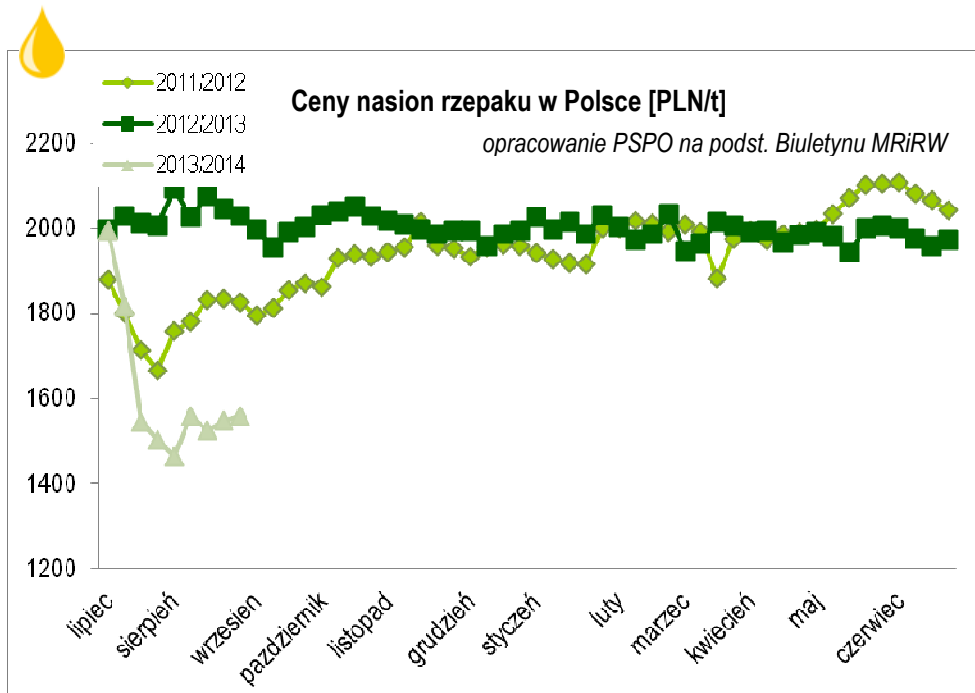
Natomiast na Południowej Półkuli wiosną przyszłego roku wstępne prognozy zakładają 5% wzrost produkcji dzięki oczekiwanemu wzrostowi zbiorów głównych producentów. Dla Brazylii prognozuje się 84 mln t (+3%), dla Argentyny 52,3 mln t (+8%) oraz Paragwaju 9,2 mln t (+2%).

Wzrost globalnej produkcji zaowocuje 7% wzrostem podaży soi do 344,2 mln t, co oznacza wzrost o około 23 mln t.

Jednak należy zauważyć, że rozkład podaży w ciągu roku marketingowego

nie będzie równy. Wiąże się to obecnie z ograniczoną podażą z Argentyny, co wpływa na ograniczenie eksportu soi oraz jej produktów na rynki światowe. Pozostaje także otwarte pytanie, jak będą realizowane we wrześniu/ październiku dostawy z Ameryki Południowej do Ameryki Północnej, kiedy to dostępność surowca z Brazylii ulegnie zmniejszeniu. Wynika z tego, że jesienią świat będzie zależny od jak największych dostaw z USA.

PSPO na podst. FAMMU/FAPA za Oil World

Średnie ceny produktów rzepakowych w Polsce 2 – 8 IX
wg MRiRW

Produkt	Cena netto [PLN/t]	Zmiana [%]
Nasiona rzepaku	1560	+0,8
Olej rafinowany	3604	+3,1
Śruta	859	+0,5
Makuch	898	-3,6

Polski handel zagraniczny
wg MRiRW [t]

Nasiona rzepaku	I-VI 2012	I-VI 2013
Eksport	36 597	124 060
Import	244 309	92 231
Olej rzepakowy	I-VI 2012	I-VI 2013
Eksport	49 788	120 220
Import	49 321	37 301

Notowania MATIF na rzepak (FOB)
z dn. 12 IX
wg Euronext

Dostawa	Cena [EUR/t]	Kurs EUR [PLN] (NBP)	Cena [PLN/t]
Listopad'13	371,50	4,2238	1569,14
Luty'14	375,00		1583,92
Maj'14	377,50		1594,48
Sierpień'14	373,00		1575,47

Notowania różne
wg FAMMU/FAPA, Orlen

Produkt	Jednostki	Cena
Nasiona rzepaku CIF sierp/wrzes Hamburg 29 VIII	[USD/t]	495
Olej rzep. sur. FOB wrzesień Rotterdam 5 IX	[EUR/t]	746
BIO 100 PKN Orlen 13 IX	[PLN/m ³] netto	4358
BIO ON PKN Orlen 13 IX	[PLN/m ³] netto	4458